

otpallarne ovanligt höga. *Bakbenen* liknande kaninens, betydligt högre än frambenen, med små kattklor och höga fotpallar, så att klorna med svårighet kunna användas. *Svansen* kort och felaktig i spetsen. *Hårbeklädnaden* silkesfin, kort men ullrik såsom hos kanin. För öfrigt må nämnas, att djurets hufvud och ben äro svarta, nos och täspetsar hvita; öfriga kroppsdelar askgrå; det svaga lätet är kattens.

Då jag, L., köpte ungen, var han mycket mager, men har under de dygn jag haft honom i min vård, betydligt tagit sig. Han äter mjölk, färskt och salt kött samt bröd, är ovanligt from och lekfull.

Claestorp den 1 februari 1874.

Cl. M. Lewenhaupt.

Thure Ehrenkrona.

Från Vestmanland. — En lappuggla sköts i vintras (1873) i trakten af Norberg och en annan dylik blef fäld på hösten.

En *hvit kråka* har ett par år uppehållit sig vid Strömsholm och hittills lyckats fria sitt skinn, oaktadt en liebhaver derå satt ett pris af 15 rdr, i fall han kan få det i handom. Eget är att denna ljusa fogel icke är tåld af de grå kamraterna. När kråksvårmen infinner sig på stranden för att efter notdragning plocka fiskaffall, får den hvita kråkan ej vara i lag med de öfriga, utan måste gå för sig sjelf.

P. A. T.

Mer än en gång har det spörsmålet blifvit framställt, om det i mellersta Sverige skulle gå för sig att ha *vilda kaniner*. Vi känna att ett par försök gjorts i trakten af Upsala och att de misslyckats, emedan kaninerna ej kunnat uthärda vintern, och anse samma utgång gifven vid alla likartade försök. Emellertid torde man nog kunna gå en medelväg, nämligen om man i början af sommaren på passande ställen, såsom buskbevuxna holmar, utsläppte en liten stam, låte dem föröka sig under sommaren och på senhösten med jagt och fångst skördade hvad som funnes.

Fasaner i det fria. Ins. vill påminna sig hafva i någon föregående ärgång af denna tidskrift sett uppgifvas, att det är mindre sannolikt att fasanen kan reda sig på egen hand öfver vintern och vill därför lemna följande meddelande till utredning i frågan.

Förlidet år, vid midsommartiden, vistades jag hos några slägtingar på en egendom i trakten af Göteborg. En afton

Se. Jäg.-förb. Tidskr. Årg. XII.

ster.

n vid sjön Kölungan i
å Da nd ligger det
s på 15- och 16-talen
et till familjen Hjerta.
det tillika med flere
ell, som derstädes dog
e hela den betydliga
nder mn af Fryxell
n bebos nu af Stiftel-
n stor vän af den lef-
ummiga parkerna ha i
ll hundratals, och detta
och mindre flyttfoglar
. — Då jag för några
krifne Kamrerare, sade
», hvarvid han pekade
a gården, der jag fick
vinterpelsar, den ene
ena flygelns tak. Deras
gonting högst ovanligt
eles invid ett fönster i
åt trädgårdssidan, i ett
af gröfre blånor eller
med två utgångar, och
till ena utgången. De
temligen tama.

G—z.

fter uppgift föddes för
liga bastarder — kanin
gsjöt i Stora Malms
tre ... antalet och af
de vanskapliga. Den
öfvertogs af en grann-
rdnad. Undertecknade
könnet är hane och har

katt, men med dubbelt
anligen har. Ögon och
och med kattklor, men